

JO, L'ARTISTA

REPTE #3 JOSEP GRAU-GARRIGA

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Organitza

AJUNTAMENT DE
SantCugat

Has pensat mai en la possibilitat de ser artista? Però què cal fer per ser-ho? Nosaltres creiem que n'hi ha prou en eixamplar les possibilitats de la *imaginació*.

A través de la imaginació podem *pensar* altres maneres de veure allò que ens envolta, i *explicar* les nostres idees ja sigui a través de la paraula (poesia, narrativa...), del treball amb diversos materials (pintura, dibuix, ceràmica, teixit...), o fins i tot, a través del propi cos (dansa, performance, música...).

JO, L'ARTISTA us proposa un seguit de reptes creatius a resoldre, de forma individual o en família, utilitzant llapis de colors i fang, però també macarrons, farina, lleties, la pròpia veu o el moviment del cos. Tot s'hi val!

Us anirem enviant consignes clares i senzilles. Us demanem resoldre-les fent ús de la imaginació amb allò que tingueu al vostre abast. Us convidem a veure com les van resoldre artistes contemporanis.

Us atreviu? Comencem!

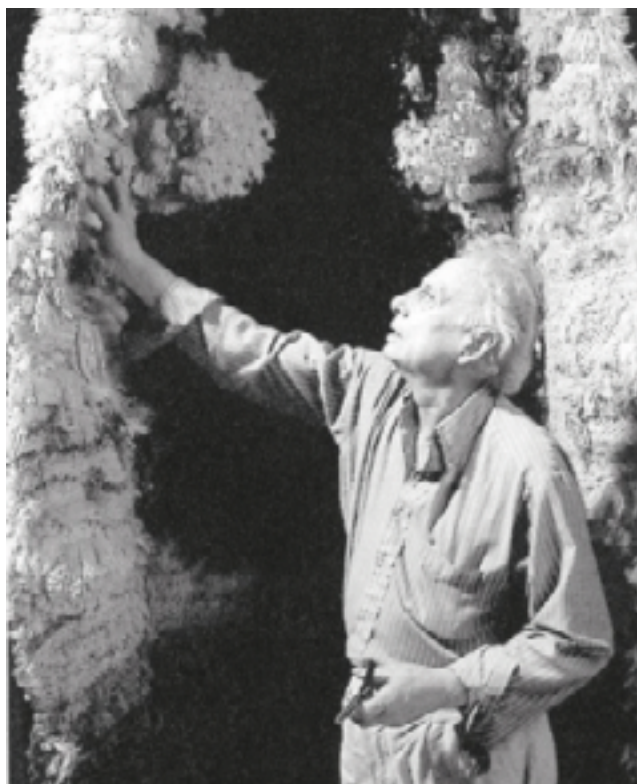

Foto: Josep Grau – Garriga entre tapissos, 2002
Dossier de premsa Centre Grau Garriga d'Art Tèxtil Contemporani.

JOSEP GRAU-GARRIGA

Josep Grau-Garriga (Sant Cugat del Vallès, 1929 – Angers, País de Loira, 2011) és un dels màxims referents en la transformació del tapís contemporani i l'art tèxtil. Les seves obres més conegudes seran tapissos i **environnements**, però també desenvoluparà bona part de la seva obra en el camp de la pintura. Aquestes dues expressions, tèxtil i pintura, s'integraran al llarg de la seva trajectòria sovint combinats formant **collages**.

REPTE #3

- *Imagina* que vols fer el retrat d'algú, pot ser el teu retrat o el d'alguna altra persona.
 - *Pensa* en la composició que faries. Ah, si! Però tenim una petita condició important... no pots representar-ne la cara.
 - *Busca* els materials per representar aquesta persona tenint en compte el trets que la fan especial:
 - a. Tria les pintures, els colors, els papers, etc. que faràs servir.
 - b. Afegeix també objectes que siguin significatius d'aquesta persona: peces de roba seves, fotografies seves o de llocs viscuts, una estrofa de cançó que li agradi o et faci pensar en ella....
 - Ho tens? Ara comença la teva obra composant tots aquests materials en un conjunt. Ah!, i recorda que no cal que treballis de manera individual, també pot ser una obra col·lectiva!
 - *Coneix* què feia **Josep Grau-Garriga** per a representar persones o idees.

Josep Grau – Garriga representa en l'obra *Jordi*, 1971 al seu fill mitjançant peces de roba que li pertanyien i fent ús de la pintura i altres fotografies formant un collage. En aquesta obra, trobem una composició recurrent de Josep Grau-Garriga influïda pel paisatge: una part superior més atmosfèrica i una part inferior matèrica.

Jordi, 1971

Tècnica mixta. Acrílic, vernís, objecte tèxtil i paper damunt tela
73 x 59 cm

Monografia Grau-Garriga. Arnau Puig, 1985. Ed. Polígrafa

Josep Grau-Garriga inicia la seva trajectòria realitzant grans murals per a esglésies. Els espais eclesiàstics seran escenaris de les seves diverses manifestacions artístiques al llarg de la seva vida, ja sigui a través de la pintura de motius religiosos dels inicis als anys 50, com a través dels entorns i instal·lacions tèxtils que farà a partir dels anys 70, en què concep els edificis històrics també com a espais viscuts.

Pintura mural (fragment), 1956
Ermita de Sant Crist de Llaceres, Sant Cugat del Vallès.

A finals de la dècada dels '50 s'endinsarà en el món del tapís. Amb **Grau-Garriga** els tapissos deixaran de ser quadres teixits i guanyaran nous terrenys amb l'ús de fibres vegetals pobres i l'expressió a través de la matèria i els volums.

Temps tendre, 1984.
Tapís. Cànem, fibres sintètiques, cotó, espart, llana i seda.
200 x 450 cm
Fotografia: Eva Carasol

A partir dels anys '70 realitzarà nombrosos entorns i instal·lacions, ocupant l'espai amb obres com *Monument a l'esperança*, 1973. Els espais en els que intervé es localitzaran arreu del món, com les seves exposicions, i sempre n'estudiarà prèviament la seva història i la seva gent per a plasmar-ne un testimoni.

En el cas de la pintura, l'ús del collage tèxtil i objectes personals s'aniran integrant cada vegada més als seus treballs fins al punt que els teixits no seran concebuts com a objectes adherits sinó com una part matèrica més de la pintura.

Monument a l'esperança, 1973
Tapís-escultura. Llana, jute, cànem i fibres sintètiques. 550 x 230 x 450 cm
Instal·lació al Monestir de Sant Cugat

Podem distingir 3 aspectes recurrents de l'artista que veurem repetir-se al llarg de la seva trajectòria:

1. Josep Grau-Garriga és un artista multidisciplinari: la seva obra integra la vessant tèxtil amb tapissos, entorns i instal·lacions, així com també la pintura i el dibuix, disciplines totes elles que anirà integrant i combinant.

2. Al llarg de la seva carrera, tindrà diverses influències artístiques: del Dadaisme pren l'esperit lliure i desinhibit. Del Pop Art pren l'estètica d'allò quotidià i popular. A través d'aquestes i d'altres influències construirà un llenguatge propi al servei d'allò que vol fer: un testimoni personal, íntim i vivencial i un altre de col·lectiu, de reivindicació i intervenció en el context històric per a construir quelcom de millor.

3. L'objecte personal, entès com a "objecte viscut" per a **José Grau-Garriga** serà central en el seu treball. L'objecte no tindrà per a ell un caràcter simplement estètic o d'experimentació formal, sinó que li servirà per a l'expressió de les vivències personals: dels records, els afectes i la relació amb l'entorn.

GLOSSARI

Collage — tècnica artística que consisteix en enganxar retalls d'imatges primer, i posteriorment també altres objectes, sobre paper o sobre la tela d'una pintura. Els seus primers usos van ser per part de Picasso i Braque en el període cubista i va ser usat per les avantguardes dels anys 10 i 20, però se'l relaciona sobretot amb el Dadaisme i el Constructivisme.

Environament — Són obres que s'apropien d'un espai físic determinat per a crear un ambient que envolta l'espectador i que pot transitar, de manera que impulsa a l'exploració i la interacció amb l'entorn.

BIBLIOGRAFIA

Grau-Garriga al Palau Robert, Imma Julián. Generalitat de Catalunya. Departament de cultura, 1988.

Documental: Amb cinc de groc i quatre de vermell, Martin Maisler, 2011.

Documental Josep Grau-Garriga, Martí Rom, 2009.

Grau-Garriga. Catalàleg d'exposició. Claustre del Monestir/ Centre Cultural. Ajuntament de Sant Cugat, 1995.

Grau-Garriga. Obra recent. Vidal Oliveras. Ed. Polígrafa i Museu de Sant Cugat, 2004.